Metsola: Mod och hopp till det ukrainska folket

Bäste Ruslan,
bästa parlamentsledamöter,
modiga krigare,
bästa bröder och systrar,
tack för att ni bad mig komma till Kiev och tala inför kammaren. Det är en stor ära att möta er, bästa europeiska parlamentarikerkolleger. Men det är mer än så: det är min plikt att vara här. Det är min skyldighet. Ett ansvar jag har gentemot er på frontlinjen. Vi måste visa omvärlden att även i krigets mörkaste stunder är det den parlamentariska demokratin som skänker ljus.

Idag står jag här som företrädare för Europaparlamentet, för människor i hela EU. Jag har en enda sak att säga er. Vi står på er sida. I goda och i mindre goda tider: vi står på er sida.

De bilder som kablats ut över hela världen den senaste månaden har visat förödelse, död, oskyldiga liv som förstörts, kvinnor och barn som tvingats lämna sina hem och sina liv.

Men Europa och omvärlden har även bevittnat ert mod och det motstånd som ukrainska familjer erbjuder. Hjältarna på Ormön är nu välkända över hela världen. De stolta stridande i Mariupol kommer att inspirera kommande generationer.

Jag är helt övertygad om att vi snart får se hoppet segra över fruktan. För ni visar världen att den ena fasan efter den andra inte avskräcker er, att bomberna aldrig kommer att knäcka stoltheten och aldrig krossa värdigheten.

EU och världen har bevittnat att det är ni som försvarar ert land. Men ni strider inte bara för att skydda era hem eller ert territorium. Ni strider för det vi alla tror på: frihet, demokrati och rättsstaten. Och här i Ukraina är de begreppen inte bara trendiga slagord. Ni kämpar för de här värdena, för ni vet att utan dem är vi ingenting.

Europeiska unionen kom till för att knyta samman Europas länder så att de inte skulle hamna i den typ av konflikt som på mindre än 30 år ledde till två världskrig. Europeiska unionens mål är fred. Men EU är i ännu högre grad ett frihetsprojekt.

Låt mig förtydliga: Ukraina är Europa.

Vi lever i en dyster och tragisk tid. Så många ukrainare har mist livet. Ni har mist familjemedlemmar, släktingar och vänner. Våra tankar går i första hand till er alla. Tro mig när jag säger att Europaparlamentet, EU och alla dess invånare står sida vid sida med Ukraina.

Ord kan inspirera. Ord kan ibland förändra världen. Men världen kräver också handlingar. Vad världen också behöver är medkänsla. Jag står här idag för att ge er detta budskap om stöd och hopp. Vi lämnar inte Ukraina åt sitt öde och vi kommer aldrig att sluta vara på vår vakt.

Mariupol är en stad jag aldrig har besökt. Men det är en stad vars namn jag aldrig glömmer. Beskjutningen av en förlossningsavdelning och dödandet av barn kommer att gå till historien som rent barbari. Denna omänskliga handling ger en bild av vilken typ av hot ni alla rest er för att bekämpa. Och vi kommer aldrig att glömma vad som hände där. Aldrig någonsin.

Låt mig nu ge er tre löften.

För det första. Invasionen av ert land sätter Ryssland på direkt kollisionskurs med EU, med det internationella samfundet och med den regelbaserade världsordningen. Det är inget vi tänker låta Putin komma undan med ostraffat. Vi behöver fler och hårdare straffåtgärder. Vi kommer att hålla dem som ligger bakom dåden ansvariga för de brott de har begått här.

För det andra. EU erkänner Ukrainas europeiska ambitioner och er strävan efter att bli ett kandidatland för medlemskap. Jag står här idag och jag säger till er: Ni kan lita på mig. Ni kan lita på att Europaparlamentet stöder ert lands väg mot detta mål. Vi vet vems blod som har spillts för att vi ska kunna stå här, och vi kommer inte att svika er.

Och mer än någonsin vet vi att Ukraina ser Europeiska unionen som sitt slutmål. Vi ska svara på ett ärligt och hoppingivande sätt. Varje land har sin egen väg att gå, men det råder ingen som helst tvekan om att Ukraina hör hemma i EU.

För det tredje. Vi kommer att ta hand om era familjer som tvingas fly tills den dag då de tryggt kan återvända till sina hem och bygga upp sina liv igen. Och vi kommer att hjälpa er att bygga upp era städer och byar när denna olagliga, oprovocerade och oförsvarliga invasion är över. Vi har redan tillhandahållit ekonomisk, militär och humanitär hjälp. Denna hjälp kommer att fortsätta, och den kommer att ökas. Vi ska inrätta en förvaltningsfond för solidaritet med Ukraina och anordna en internationell givarkonferens för återuppbyggnad. För den här attacken på ert hemland har förändrat allt i grunden.

Invasionen är varken något ni själva vållat eller något ni provocerat fram. Ni var inte ute efter någon konfrontation. Men ni tog er an den här situationen, vilket är ett bevis på ett folks storhet, på er oräddhet, på er karaktärsfasthet.

Min uppgift är att uppmana EU att ta sig an situationen med samma kraft. För det här är tveklöst vår allt-eller-inget-situation.

Den regelbaserade världsordningen står fortfarande stadigt. Putin missbedömde inte bara modet och motståndet som ert land uppvisat, utan även demokratins styrka. Han uppfattade felaktigt våra debatter som tecken på svaghet och för det har han fått betala ett oerhört högt pris. Våra straffåtgärder är plågsamma men vi får inte stanna här.

Miljoner män och kvinnor från ert land har begett sig på flykt. Många fler miljoner är internflyktingar och förväntas ta sig till andra europeiska länder. Vi måste stå redo. Men vad som är viktigare är att vi är villiga att göra vad som krävs för att erbjuda en framtid utan rädsla för dem som kommer till våra gränser. Och den viljan kommer att förbli orubblig, och den kommer aldrig att avta.

Vi vill visa upp EU:s rätta ansikte och fortsätta att öppna våra hjärtan och våra hem. Det här är ett påtagligt uttryck för vår gemensamma livsstil, där vi uppvisar lika delar medkänsla och styrka.

Vi måste jobba ännu hårdare med att minska vårt energiberoende av Ryssland. Jag vill uppleva den dag då EU:s energiberoende tryggas av helt och hållet fria leveranser.

I dessa kristider är det viktigt att vi kommer ihåg att energi är och alltid har varit en politisk fråga. Det här har Ryssland känt till i åratal. Men det har ni också.

EU:s mål måste vara en framtid utan rysk gas. Inte en gnutta gas! Det här är en rejäl utmaning men det är nödvändigt.

För till syvende och sist handlar det om att vi, som konsumenter av rysk gas, inte indirekt ska finansiera de bomber som slår ned i era bostäder. Vi ska snabba på våra insatser och se till att detta sker förr snarare än senare.

Låt mig säga några ord om det informationskrig vi står inför. Det räcker inte med att stärka vårt cyberförsvar. Vi måste även kämpa mot uppfattningen att vår kamp mot Putin på något sätt gör oss antiryska. Det finns ryssar som också reser sig mot Putin, och de är många, trots risken att fängslas. De står på rätt sida av historien. De står på vår sida.

Låt mig avsluta med att citera Jonathan Sacks, som sa: ”Det är svårt att bekämpa fruktan med enbart hopp. Det kräver ett enormt mod. Men i takt med att våra förstörelsekrafter bara växer och växer, behövs detta mod mer än någonsin.”

Och med er nationalskald Taras Sjevtjenkos ord: ”Fortsätt kämpa, segern är er.”

Ni har modet.

Ukraina har modet.

Vi står på er sida idag. Vi står på er sida i morgon. Vi lämnar er aldrig åt ert öde.

Slava Ukrajini!